

Repertoriul jurisprudenței

**Cauza T-384/14
(publicare în extras)**

**Republica Italiană
împotriva
Comisiei Europene**

„FEOGA — Secțiunea «Garantare» — FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Sectorul creșterii bovinelor și ovinelor — Corecție financiară forfetară — Corecție punctuală — Articolele 48 și 69 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Drepturi speciale — Obligația de motivare”

Sumar – Hotărârea Tribunalului (Camera a șasea) din 12 mai 2016

Agricultură — Politica agricolă comună — Sistem integrat de gestionare și control privind anumite scheme de ajutor — Schemă de plată unică — Calcularea cuantumului de referință — Luare în considerare a sumelor plătite în temeiul regimului de plăți speciale — Posibilitate a statelor membre de a recurge la o altă metodă de calcul al drepturilor la plată — Excludere

[Regulamentul nr. 1782/2003 al Consiliului, art. 36 alin. (1) și art. 47-50, 95 și 96]

La introducerea plății unice, articolul 48 din Regulamentul nr. 1782/2003 a stabilit norme comune pentru schemele de sprijin direct în favoarea agricultorilor în cadrul politicii agricole comune. Având în vedere interpretarea literală a acestui articol, ținând seama de dispozițiile adiacente, această dispoziție se aplică agricultorului care a beneficiat de plăți generatoare de drepturi la plată care fac obiectul unor condiții speciale enunțate la articolul 47 din regulamentul menționat și care în perioada de referință nu deținea hectare, în sensul articolului 43 din același regulament, luate în considerare la stabilirea drepturilor la plată unică sau pentru care cuantumul dreptului la hectar este mai mare de 5 000 de euro. Acest agricultor, care fie nu deține hectare, fie deține hectare pentru care cuantumul dreptului la hectar este mai mare de 5 000 de euro, are un drept (a) la plată egal cu cuantumul de referință de bază corespunzător plăților directe de care a beneficiat în perioada medie de trei ani și (b) la plăți pentru fiecare tranșă de 5 000 de euro sau fracțiune din cuantumul de referință, adică plățile speciale, de care a beneficiat în perioada medie de trei ani.

În consecință, plățile speciale sunt alocate cuantumului de referință pe hectar în limita sumei de 5 000 de euro și, începând de la acest nivel, reprezintă un drept la plată special în plus. În această privință, articolul 47 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1782/2003 prevede că cuantumul pe care le enumeră trebuie să fie integrate în cuantumul de referință conform condițiilor prevăzute la articolul 48 din același regulament. Reiese de asemenea din articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1782/2003 că, începând din 2007 și prin derogare de la articolele 33, 43 și 44 din același regulament, sumele rezultate din prima pentru produsele lactate și din plățile suplimentare prevăzute la articolele 95 și 96 din Regulamentul nr. 1782/2003 vor fi incluse în schema de plată unică conform condițiilor prevăzute la articolele 48-50. Astfel, legislația relevantă instituie principiul de cumul al plăților acordate pe temeuri diferite în cadrul unei plăți unice.

Pe de altă parte, articolul 48 din Regulamentul nr. 1782/2003 nu prevede nicio metodă alternativă de stabilire a drepturilor la plăți speciale și nicio obligație de a menține separate plățile rezultând din drepturi diferite. În această privință, din moment ce această dispoziție are un caracter obligatoriu și nu prevede nicio marjă de apreciere pentru un stat membru, acesta nu poate să pretindă că metoda sa alternativă este la fel de eficientă, capabilă să prevină fraudă sau, cu atât mai mult, mai favorabilă agriculturului.

(a se vedea punctele 89-91 și 93)